

Závěr

Cílem diplomové práce byl popis některých aspektů apelace a kasace.

Charakteristice jednotlivých opravných systémů se věnovala již řada právních teoretiků, a proto se v teoretické rovině pokouším především o shrnutí základních znaků na podkladu již publikovaných prací z oblasti civilního procesu.

Časový odstup od nabytí účinnosti dvou zásadních novel mi umožnil mimo jiné i zhodnotit reálné důsledky provedených změn právní úpravy. Na několika místech práce dokládám efekt provedené novelizace statickými údaji Ministerstva spravedlnosti ČR, čímž nabývá představa o fungování českého civilního procesu, a v tomto případě především jeho opravných prostředků, konkrétnějšího rázu. K výkladu jsem využila také nálezu ÚS, ve kterém se ÚS vyjádřil k otázce výjimek z režimu neúplné apelace. Upozorňuji tak na skutečnost, že interpretace a aplikace ustanovení občanského soudního řádu činila i v rozhodovací praxi odvolacích soudů jisté potíže.

Možnost dokazování v jednotlivých opravných systémech je značně rozdílná, a proto jsem se věnovala odděleně dokazování v odvolacím řízení a v řízení o mimořádných opravných prostředcích. Nastíněním problematiky apelace a kasace z pohledu uplatňování procesních zásad jsem se pokusila o ucelenější náhled na dané téma. Ostatně celou práci prostupuje snaha o výklad daného tématu v širších souvislostech.

Poskytnutím prostoru rakouské právní úpravě se nesnažím o rozsáhlou právní komparatistiku, ale především o pochopení zákazu novot podle rakouského civilního procesního řádu, což se mi zdá přinejmenším zajímavé z toho hlediska, že tento zákon byl také po určitou dobu součástí českého právního pořádku.